

Kaj moraš storiti?

1. S tovarišem si. Medtem ko ti nekaj pripoveduje, bi tudi ti rad nekaj rekel.

Kaj moraš storiti v tem primeru?

2. Sedite pri kosilu. Rad bi košček kruha, krožnik s kruhom pa je na drugem koncu mize.

Kaj boš napravil?

3. Mati ti nekaj reče. Ti se igraš in ne razumeš, kaj je povedala.

Kaj moraš storiti?

4. Med vrati stojita dva človeka. Ti bi šel rad skozi.

Kaj moraš storiti najprej?

5. Svinčnik ti pade na tla. Sosed ti ga pobere.

Kaj boš storil?

6. Prijatelj ti obiščejo. Rečeš jim: »Malo jabolk vam bom prinesel.« Greš po sadje, a ga ne najdeš v shrambi nič več.

Kaj moraš storiti?

7. Vprašaš mamo, ali se smeš iti k prijatelju igrat. Mati ti ne dovoli.

Kaj moraš storiti?

8. V šoli si in si močno prehlajen. Čutiš, da moraš kihniti.

Kaj moraš storiti?

9. Na igrišču si. Rad bi se gugal. Tečeš h gugalnici, pa sta dva druga že prej prišla tja.

Kaj moraš storiti?

10. Po ulici drsi. Prijatelju, ki gre s teboj, spodrsne, da raztrse knjige.

Kaj moraš storiti?

Iz angleščine prevedla Vida Hočvarjeva

Iz mladih peres

Prispevki »Zvončkarjev«

KLIČE MAMO DETECE...

Kliče mamo detece,
kliče jo prisrčno
v igri, v spanju, v hipih vseh:
»Mama, mamica, o majka«!

A jaz zaplakam, če se spomnim dne,
ko odnesli so mi jo —
črni — v črni hlad — možjé — — —

Štela dneve, tedne sem,
čaka je, da se vrne mi v objem,
in kar verjeti nisem mogla,
da več ne bo je k nam nazaj — — —

Dekletce majhno tákrat še,
zaslišim klic z igrišča dece:
Mama, mamica!...

Oj, klicali tako
najdražjo so —
vsak svojo majko, drago mamo...

A jaz!? Oh jaz?! Kje, mama, si?! —
Kaj res te ni? Nikoder ni?
Pustila si me sámo — — — ?

Zaman po tebi hrepeni,
te kliče bedna duša:
Mama, mamica, o majka!

Tiho, tiho spava v grobu
moja pravljica iz daljnjih dni.
Vendar daleč tam blesti
nad zvezdnim svitom zlatim
mojih let detinskih čudolepa bajka!

Mama, mamica, o majka,
vem, da se odzoveš mi nekoč,
ko popelje v Dan me večni
smrtne sanje Noč...

Minka S.

PISMO MATERI

Ljuba mati moja,
čemu je treba v srcu boja,
zakaj mi pišete tako
in grajate me prehudo?

Saj ni Vam treba žalovati,
ker v srcu še mi nauk je zlati,
vsak dan mi pride pred oči,
vse slabe misli odpođi.

Le mirni, brez skrbi bodite,
nič se nikar ne žalostite!
Ne mislite, da sin v tujini
do Vas ljubezen le še hlíni...

Tihomil